

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Martyrivm SS. Alexandri Et Antoninae virginis. ex eo quod est apud
Metaph.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

eadem clades in me defæuiat. Itaque abiens se-
primo ab vrbe milliario, via Numentana Ale-
xandrum & Euentium in monumento prædij
fui condidit: Theodulum verò alibi sepeliuit.
Inde domũ festinãs, Aurelianus alienata pro-
sus mente, febribus æstuantem, & mala omnia
sibi imputantem inuenit. Illa autem, maritum
in supplicijs tandem defuncto, cilicio se inducens,
ad sanctorum limina abiens, debitis eorum cer-
tamina laudibus celebravit, donec ab Oriente
S. Sixtus Episcopus venisset; qui ad eius petiti-
onem, relicto ibidem sacerdote, sacrosanctũ
sacramentũ, relicto ibidem sacerdote, sacrosanctũ
sacramentũ, relicto ibidem sacerdote, sacrosanctũ
sacramentũ, relicto ibidem sacerdote, sacrosanctũ

Aurelianus
malè perit.

Missæ quo-
tidiana.

C. Baron. in
not. Mart.
Rom.

3. Maij.
*Maximia-
ni, qui reg-
navit anno
Domini 302.
& seqq.

Festus virgi-
nem insidijs
aggreditur.

Antonine
maxillæ ca-
duntur.

Abit in car-
cerem.

MARTYRIVM SS. ALEXANDRI ET
Antonina virginis. ex eo quod est apud Metaph.

CVM esset temporibus * illis ingens per-
secutio, inter alios oblata est Felto Prædi-
di, homini omnis misericordie experti-
virgo quædam cum forma, tum pietate inprimis
insignis, Antonina nomine; quæ in persecutio-
pro pietate certaminibus, admirandam fortis-
dinis & constantie significationem dedit. Non
Festus ut eam in suam sententiam perpellet
donis muneribusque amplissimis, & innume-
ribilibus expugnare conabatur. Ac virgo
non modò munera reiecit, minasque contem-
psit, sed etiam constanter deos eius dæmones
se dixit. Quo verbo commotus Præfex, prima
maxillas eius a lapide cædi, deinde in carcerem
quatuor militibus adduci iussit. Illa autem læta
animo & hilari vultu in carcerem abiit, ubi
sistim positus humi genibus, nocte & die precibus
Deum sibi in auxilium poposcit. Cum verb

mes dies in eo pietatis studio constanter exegit. repente horribili de cælo tonitru, claustra ipsius carceris perfracta sunt, & ingens lumen obscuro carceris angulos illustrauit, virginemque vox de cælo cibum potumque sumere hortata est: ve inuicto animo cum tyranno altera die cõgredi posset. Fecit illa vt cælitus monita erat, ac placide se somno tradidit.

Insequenti luce Præses pro tribunali sedens eam adduci iussit. Illa autem protinus adducta, sublati cum intima pietate in cælum oculis, iterum Christum inuocauit; cumque Festum in tribunali suo superbientem cerneret, leniter subrisit. Tum Festus: Ecquæ, inquit, tibi ridendi causa est? Cui virgo: dicam equidem; Præuideo istud tuum solium euertendum, ideoque inanem tuam gloriam nisi. Sensit Præses virginis cõtumeliam, iussitque illam flagellis verberari. Quæ iterum oculis ad cælum sublatis: Gratias, inquit, ago tibi Domine Deus meus, quod me miserâ & peccatricem famulam tuam, Sanctorum tuorum honore dignatus sis.

His auditis Præses magis turbatus, cum se cõtumeliosè peti existimaret, iussit eam ad lupanar abduci, vt omnium exposita libidini vexaretur. Sed Deus, qui suorum curam paterna prouidentia gerit, per angelum suum, quendam ex militibus annos natum tres & viginti excitauit, vt virgini in tantis periculis constitutæ, maturè opem ferret. Is in eam cellam, in qua virgo erat, ingressus se ad eius pedes abiecit; & quomodo per Angelum admonitus eò venisset, exposuit. Dum hæc fierent, repente lux magna vtrumque circumfulsit, & vox cælitus demissa, Antoninæ (quæ insidias suspicabatur) metum omnem ademit. Tum

L13

Anto-

Ridet præsedem & flagellatur.

Antonina
habitu mu-
tato exijt è
carcere.

Antonina induta militis chlamyde, vultu inter-
ram demisso, istinc egressa est, & tanquam ca-
mula quædam è laqueis liberata, corporis pol-
lutionem euasit.

Præses verò cum existimaret Alexandrum esse
se, qui iam libidinem suam cum ea explisset, missis
confestim quatuor militibus eam adduci iussit,
ut quibuscumque posset ignominij afficeret.
At milites cum locum ingressi Alexandrum in-
uenirēt, perculsi manu eum apprehensum ad præ-
sidē duxerunt. Quo viso, Præses maiore oppre-
sus admiratione: Video, inquit, quid, sit. Tur-
fariam illam à te vitiatam chlamyde tua con-
stitam dimisisti, quam te vxorem ducturum pro-
misisisti. Sed meas nequaquam manus effugit.
conuersus ad milites iussit eum suspendi, ab-
gellis acriter verberari. Cumque tormentis sus-
tigaretur, neque tamen vocem ullam, vixit
nequicquam Præside, ederet: ecce Antonina de-
uinitus mota, forti virilique animo ad Præsidem
venit, qua visa, Festus mente sanè confusa et per-
turbata, militibus, ut eam quæstionibus subiret-
rent, imperauit. Ardebat enim scire Præsidem
ab Alexandro vitium passa esset. Cumque milites
eam cruciatibus vrgerent, ut quid cum Alexan-
dro egisset, proderet, tandē ait: Scelerate, & crudeli-
sime Præses, nos neque tuæ crudelitatis neque libi-
dinis participes sumus: nam Deus ipse, cui serui-
mus, me sua misericordia incorruptam seruauit.

Alexander
flagellatus.

Antonina
eruciatur.

Præciduntur
martyrum
manus.

Festus hoc responsum admiratus, cum nulla
modo eos, ut dijs sacrificarent, impellere possit,
an. borum manus abscindi iussit. Illi verò, proba-
ta sententia, mox manus extendentes amputa-
das obtulerunt. Eo affecti supplicio, cum go-
nerosus Christi milites eandem animi fortitudi-
nem

eam constantiamque referuarent, Festus in furorem rabiemque conuersus, ingētem in quadam fouea pyram excitari iussit, inque eam arida pice vehementer flagrantem martyres conijci, nē illa ipsorum memoria, ossibus etiam in cinerem redactis, deinceps extaret. Cumque hæc omnia ex animi sui sententia Festus perfecisset, lætus quidem domum redijt: sed mox amissa loquendi facultate, septem diebus continuis, iusto Dei iudicio, tantis cruciatibus vexatus est, ut eorum magnitudine victus, animam efflauerit. Quo sepulto pax Ecclesiæ restituta est.

In ignem eō
ijciuntur.

Vltio dini-
na in Præsi-
dem.

MARTIRIVM S. VIRGINIS ET MAR-
tyris Pelagiæ Tarcensis, ex Metaphraste.

C. Baron. in
not. Mart.
Rom.

Quo tempore Diocletianus Imperator, Christi Ecclesiam tyrannide vexabat, fuit Episcopus quidam Clino nomine virtute & pietate in primis clarus, qui, ut Christi oues tyranni furore dissipatas congregaret, aliasque demonis faucibus eriperet, atque ad ouile perduceret, admiranda fortitudine laborabat. Virtutis eius fama per totum Orientem celebrabatur. Iamque Tarsum urbem Ciliciæ deuenerat, in qua mirabili pietatis splendore omnes impietatis tenebras ita dissipabat, ut Imperator maiore furore commotus, eum ad necem inquiri precipere. Sed is diuina virtute elapsus euaserat, ac tanta tamque eximia sanctitatis suæ indicia reliquerat, ut nihil eius nomine & fama ea in ciuitate celebrius esset.

* circa annū
Christi 302.
4. Maij.
Clino Epif-
copus egre-
gius.

Erat eodem tempore virgo quædam Pelagia nomine, quam propter eximiā formæ pulchritudinem Deoelctiani filius in coniugem expectabat.